बकुलावलिका । न केवलं मम ।

मालविका । कस्य वान्यस्य ।

बकुलावलिका । गुणेष्वभिनिवेशिनो भर्तुरपि ।

मालविका । अलीकं मन्त्रयसे । एतदेव मयि नास्ति ।

बकुलावलिका । सर्वं त्वयि नास्ति । भर्तुः कृशेषु सुन्दरपाण्डुरेषु दृश्यते ऽङ्गेषु ।

निपुणिका । प्रथमं गुणितमिव हताशाया उत्तरं ।

बकुलावलिका । अनुरागो ऽनुरागेण परीक्षितव्य इति सुजनवचनं प्रमाणं कुरु ।

मालविका । किमात्मनो छन्देन मन्त्रयसे ।

॥ पत्रं ३७ ॥

बकुलावलिका । न हि न हि । भर्तुः खल्वेतानि प्रणयमृदुकान्यक्षराणि विप्रप्रेरितानि ।

मालविका । हला देवीं चिन्तयित्वा न मे हृदयं विश्वसिति ।

बकुलावलिका । मुग्धे भ्रमरसंपातो वसन्तोद्गमसंभूत इदानीं नवचूतप्रसवो ऽवतंसनीयः ।

मालविका । त्वं यावन्मे दुर्जाते ऽवतंसिनी भव ।

बकुलावलिका । विमर्दसुरभी बकुलावलिका खल्वहं ।

इरावती । कन्ये प्रेक्षस्व कारितमेव बकुलावलिकयैतत्पदं मालविकायाः ।

निपुणिका । भट्टिनि निर्विकारस्याधिकारस्योचितोपदेशः ।

इरावती । स्थाने खलु शङ्कितं मे हृदयं । गृहीतार्थानन्तरं चिन्तयिष्यामि ।

बकुलावलिका । एषो ऽपि ते संवृत्तपरिकर्मा चरणः । यावदेनं सनूपुरं करोमि । हला उत्तिष्ठ नुत्तिष्ठ देव्या अशोकस्य विकाशयितृकं नियोगं ।

इरावती । श्रुतो देव्या नियोग इति । भवत्विदानीं ।

बकुलावलिका । एष उपाङ्गराग उपभोगक्षमः पुरतस्ते तिष्ठति ।

॥ पत्रं ३८ ॥

मालविका । किं भर्ता ।

बकुलावलिका । न तावद्भर्ता । अशोकशाखावलम्बी गुच्छकः । अवतंसय तावदेनं ।

विदूषकः । किं श्रुतं भवता ।

मालविका । अपि नामावयोः संभावना सफला भवेत् ।

बकुलावलिका । हला नास्ति ते दोषः । निःशंसयं निर्गुणो ऽयमशोको यदि कुसुमोद्गममन्थरो भवेद्यस्ते चरणासत्कारमलभत ।

॥ पत्रं ३९ ॥

विदूषकः । एकेनां परिहासयिष्यामि ।

निपुणिका । भट्टिनि भट्टिनि भर्तात्र प्रविशति ।

इरावती । एतन्मम प्रथमं चिन्तितं हृदयेन ।

विदूषकः । भवति युक्तं नामात्रभवतः प्रियवयस्यो ऽशोको वामपादेन ताडयितुं ।

उभे । अहह भर्ता । जयतु जयतु भर्ता ।

विदूषकः । बकुलावलिके गृहीतार्थया त्वयात्रभवतीदृशमविनयं कुर्वन्ती कस्य [किं] न निवारिता ।